

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
17. мај 2017. г.
Београд

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Декан Правног факултета Универзитета у Београду, на предлог Наставно-научног већа од 27. марта 2017. године, донео је одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту **једног ванредног професора за Управноправну ужу научну област предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина)**. Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 36 од 13. априла 2017. године и у публикацији Национале службе за запошљавање „Послови“ бр. 722 од 19. априла 2017. године, као и на интернет страницама Факултета и Универзитета у Београду

Одлуком Изборног већа Правног факултета Универзитета у Београду, донетом на XVI седници од 27. марта 2017. године, одређена је комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту **једног ванредног професора за Управноправну ужу научну област предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина)**, на Правном факултету Универзитета у Београду у саставу **др Стеван Лилић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду у пензији, **др Добросав Миловановић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду и **др Предраг Димитријевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу. Комисија подноси Изборном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног ванредног професора за Управноправну ужу научну област предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина) у року се пријавила **др Мирјана Дреновак-Ивановић**, доцент на Правном факултету Универзитета у Београду, као једини кандидат.

І Биографски подаци

Мирјана Дреновак-Ивановић је рођена 1982. године у Крагујевцу. Завршила је Другу крагујевачку гимназију као носилац дипломе „Вук Стефановић Караџић“. Јануара 2004. године проглашена је најбољим студентом Универзитета у Крагујевцу. Маја 2005. године дипломирала је на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу као први

студент у генерацији са највишом просечном оценом (9.68). Током основних студија била је стипендиста: *Републичке фондације за развој научног и уметничког подмлатка; Министарства просвете; Задужбине Студеница (Конгрес српског уједињења Србија); Амбасаде Краљевине Норвешке.*

Школске 2005/2006. године уписује магистарске студије на Правном факултету Универзитета у Београду на смеру за Управно право. У периоду од 2006. до 2009. године била је стипендиста Министарства за науку и технолошки развој за младе таленте на магистарским студијама и њихово укључивање у научни-истраживачке пројекте. У периоду септембар/децембар 2008. године борави у Бечу као стипендиста *WUS Austria (World University Service – Austrian Committee)* за тромесечно стручно усавршавање у Аустрији (*Internship Programme*). Фебруара 2008. године полаже усмени магистарски испит са одликом. Априла 2009. године одбранила је са одликом магистарски рад „Дискрециона оцена у управном праву Србије са освртом на упоредно право и европске стандарде“. Марта 2012. године одбранила је са одликом докторску дисертацију на Правном факултету Универзитета у Београду на тему „Приступ правди у еколошким управним стварима“.

Током 2010. године, као *Chevening* стипендиста *British Council*-а, на позив проф. др Елизабет Фишер борави на Правном факултету Универзитета у Оксфорду где обавља истраживање за израду докторске дисертације и похађа мастер курс *Comparative and Global Environmental Law*. У периоду јул/август 2011. године, на позив проф. др Армина Дитмана, борави у Институту за правне и друштвене науке – одсек за јавно право Универзитета Хоенхајм у Штутгарту (*Universität Hohenheim - Institut für Rechts- und Sozialwissenschaften*). Током боравка обавља истраживање на тему „Еколошко право Немачке и Еколошко право ЕУ“. У периоду октобар/новембар 2011. године, на позив проф. др Алана Пикмала у оквиру програма *BASILEUS III (Balkans Academic Scheme for the Internationalisation of Learning in Cooperation with EU Universities)* борави на Факултету за међународно и европско право Универзитета у Ници (*Faculté de droit international et européen de l'Université Nice - Institut du Droit de la Paix et du Développement, University of Nice-Sophia Antipolis*). Током боравка обавља истраживање на теме „Еколошко право Француске“ и „Суд правде Европске уније и заштита животне средине“.

Као Фулбрајтов стипендиста на позив проф. др Ричарда Лазаруса, септембра 2013. године, наставља последокторско усавршавање на Правном факултету Харвард Универзитета.

Осим на српском, стручну литературу прати и на енглеском, немачком и француском језику.

II Напредовање у каријери и стручни рад

Јуна 2009. године изабрана је у звање сарадника у настави, јуна 2010. године у звање асистента, а октобра 2012. године у звање доцента за предмете Еколошко право и Правна информатика – вештина на Правном факултету Универзитета у Београду. Учествовала је у извођењу курса *Comparative Environmental Law – The United States and The European Union (Different Shades of Green)* који је одржан на Правном факултету Универзитета у Београду у периоду 3-20. новембар 2009. године. Од школске 2011/2012.

године изводи наставу из предмета *EU Environment Policy and Law – Aspects of Human Rights* у оквиру дипломских академских студија – Мастер европских интеграција (*TEMPUS JEP* пројекат *Postgraduate Studies on European Integration – POGESTEI*). Од марта 2012. године, руководи програмом Школа еколошког права – примена Архуске конвенције, коју организује Правни факултет Универзитета у Београду и Архус центар. Од школске 2014/2015 год. изводи наставу из предмета Право интернета. Од марта 2014. године руководи студијама за иновацију (специјализацију) знања из Еколошког права.

Од октобра 2014. године изводи наставу из предмета Еколошко право, Еколошко право и еколошка политика Европске уније и Приступ правди у еколошким стварима на мастер студијама еколошкоправног подмодула у оквиру јавноправног модула на Правном факултету Универзитета у Београду.

Од октобра 2015. године, води Правну клинику за еколошко право (<http://wp2008.ius.bg.ac.rs/klinika04/>). У складу са Споразумом о сарадњи Правног факултета, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности и Заштитника грађана, који је потписан марта 2016. године, студенти који похађају Правну клинику за еколошко право су у прилици да обаве студентску праксу у канцеларији Повереника и Заштитника грађана. Марта 2017. године, потписан је Споразум о сарадњи са Министарством пољопривреде и животне средине, чиме је отворена могућност да студенти који похађају Правну клинику за еколошко право обаве студентску праксу и у овом министарству. Мисија ОЕБС-а у Србији, као наставак сарадње на развоју специјалистичких и мастер студија у области еколошког права, подржава рад Правне клинике за еколошко право.

На позив проф. др Патрише Естел, новембра 2012. године, као гостујући професор оджала је низ предавања на тему *Access to Justice in Environmental Matters in the Law of the European Union – Court of Justice of the European Union* на Правном факултету Универзитета у Канбери (*University of Canberra, Australia's Capital University*). Актуелности предавања допринела је и отворена дискусија у којој су учествовали наставници Универзитета у Канбери и Аустралијског националног универзитета, студенти докторских студија, као и представници Министарства заштите животне средине Аустралије. Током боравка, учествовала је на међународној конференцији *Justice Connections II* која је одржана 30. новембра 2012. године у организацији Универзитета у Канбери, и међународним конференцијама *Conversations between EU and Australia*, одржаној 4. децембра 2012. године, и *Public Law and Post-Communist Regimes of Eastern Europe*, одржаној 28. новембра 2012. године, које је организовао Центар за европске студије Аустралијског националног универзитета.

Децембра 2012. године, у оквиру програма *South East European Law School Network Program in a cooperation with Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH*, борави као гостујући професор на Правном факултету Универзитета у Тирани.

Од фебруара 2014. године, као гостујући професор, учествује у извођењу наставе из предмета Европско и међународно еколошко право на мастер студијама за Еколошко европско право Факултета за међународно и европско право Универзитета у Ници (*Faculté de droit international et européen de l'Université Nice - Institut du Droit de la Paix et du Développement, University of Nice-Sophia Antipolis*) на иницијативу проф. др Алана Пикмала, уз сагласност Министарства науке Француске. У периоду од 27. јануара до 18.

фeбруара, у својству гостујућег професора, изводила је наставу на смеру за Међународно и европско право Мастер 2 студија и смеру за Право Европске уније докторских студија на Факултету за међународно и европско право Универзитета у Ници.

На позив проф. др Сање Богојевић, у оквиру програма Erasmus+, боравила је на Правном факултету Универзитета у Лунду у периоду од 29. септембра до 5. октобра 2016. год. и од 7. децембра до 14. децембра 2016. год. Том приликом, одржала је неколико предавања студентима основних, мастер и докторских студија, на теме Начела еколошког права у примарним изворима права ЕУ, Процена утицаја на животну средину и утврђивање основа за стицање интегрисане дозволе као посебни управни поступци, Утицај еколошког права на увођење квантитативних ограничења између држава чланица, Суд правде ЕУ и развој еколошког права ЕУ, Улога Европског суда за људска права у заштити животне средине. 12. децембра 2016. организован је семинар о праву ЕУ, на коме је говорила о теми Имплементација еколошког *acquis-a* као изазов у преговорима о приступању Србије Европској унији. У Извештају о вредновању педагошког рада предавача, који је стручна служба Правног факултета Универзитета у Лунду доставила 27. фебруара 2017. год., се наводи „The students were overwhelmingly positive about the course. One passage from the extracts prepared by the Programme coordinator stands out: External lectures were excellent especially Mirjana Drenovak-Ivanovic, her lecture about environmental regulation was marvelous.”

Приликом вредновања педагошког рада предавача и руководиоца вежби на Правном факултету Универзитета у Београду, предавања и рад на студијској и стручној групи код доцента др Мирјане Дреновак-Ивановић студенти су сваке школске године оцењивали високим оценама:

- у школској 2016/2017. години, добила је укупну просечну оцену 4,96 (за предавања на Правној клиници за еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2016/2017. години, добила је укупну просечну оцену 5 (за предавања из предмета Еколошко право на мастер академским студијама);
- у школској 2016/2017. години, добила је укупну просечну оцену 5 (за предавања из предмета Приступ правди у еколошким стварима на мастер академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 5 (за предавања из предмета Еколошко право на мастер академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 5 (за предавања из предмета Приступ правди у еколошким стварима на мастер академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 5 (за предавања из предмета Еколошко право Европске уније на мастер академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 4,94 (за предавања из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 4,99 (за руковођење стручном групом из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 4,95 (за предавања из предмета Право интернета на основним академским студијама);

- у школској 2015/2016. години, добила је укупну просечну оцену 4,93 (за предавања из вештине Правна информатика на основним академским студијама)
- у школској 2014/2015. години, добила је укупну просечну оцену 4,88 (за предавања из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2014/2015. години, добила је укупну просечну оцену 4,95 (за руковођење стручном групом из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2014/2015. години, добила је укупну просечну оцену 4,92 (за предавања из предмета Право интернета на основним академским студијама);
- у школској 2014/2015. години, добила је укупну просечну оцену 4,81 (за предавања из вештине Правна информатика на основним академским студијама)
- у школској 2013/2014. години, добила је укупну просечну оцену 4,92 (за предавања из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2013/2014. години, добила је укупну просечну оцену 4,92 (за руковођење стручном групом из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2012/2013. години, добила је укупну просечну оцену 4,83 (за предавања из предмета Еколошко право на основним академским студијама);
- у школској 2012/2013. години, добила је укупну просечну оцену 4,91 (за руковођење стручном групом из предмета Еколошко право на основним академским студијама).

Од школске 2014/2015. године, изводи наставу из предмета Еколошко право на Географском факултету Универзитета у Београду.

Др Мирјана Дреновак-Ивановић је била члан комисије за одбрану једне докторске дисертације (Марко Миленковић „Јавне агенције и заштита животне средине у праву Европске уније и у праву Србије“), а одређена је за коментора при изради једне докторске дисертације (Драгана Барјактаревић, „Усклађивање прописа Републике Србије са прописима Европске уније у области енергетике и заштите животне средине“). Од избора у звање доцента учествовала је у 25 комисија за оцену и одбрану завршног мастер рада, при чему је била ментор за израду 9 радова.

Као предавач, од 2013. год. учествује на годишњим саветовањима судија Управног суда у области примене еколошког законодавства, у организацији Правосудне академије, Мисије ОЕБС-а у Србији и Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије и Савезно министарство за заштиту животне средине, очување природе и нуклеарну безбедност Немачке.

У периоду септембар/децембар 2016. год., као предавач, учествује у програму едукације државних службеника у области еколошког права, који организује Стална конференција градова и општина и Мисија ОЕБС-а у Србији.

III Објављени научни радови

а) У звању доцента кандидаткиња је објавила следеће научне радове:

I Монографије

1. *Еколошко право Европске уније – начела и карактеристике посебних управних поступака*, Универзитет у Београду Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, 2017, стр. 167, ISBN 978-86-7630-674-9. **М 42**
2. *Правни инструменти еколошке заштите – грађанскоправна и кривичноправна заштита*, (коаутори М. Дреновак-Ивановић, С. Ђорђевић, С. Важић, ауторских 86 страница), ОЕБС/Министарство пољопривреде и заштите животне средине, Београд, 2015, стр. 168, ISBN 978-86-6383-010-3, **М 42**
3. *Пристап правди у еколошким управним стварима*, (докторска дисертација) Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2014, стр. 360, ISBN: 978-86-7630-468-4, **М 42**

II Поглавља у монографијама

1. *Environmental Law in Serbia*, Comparative Environmental Law and Regulation (eds. Elizabeth Burleson, Nicholas Robinson, Lin Heng Lye) West Law, Thompson Reuters, 2015, стр. 111-124, ISBN: 9780379012514, **М 13**
2. *Judicial Application of International Law in Serbia*, (коауторски са М. Лукић), “Judicial Application of International Law in Southeast Europe”, Springer, 2015, 243-263, ISBN 978-3-662-46384-0. **М 13**

III Чланци категорије М20

1. *Environmental Impact Assessment in Serbian Legal System: Current Issues and Prospects for Revision*, Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review 3/2016, 126–139, **М24**
2. *The Development of the Right to Public Participation on Environmental Matters as a New Concept of Administrative Decision Making in Serbia*, Transylvanian Review of Administrative Sciences, No. 44, 2015, стр. 74-90, ISSN 2247 – 8310, **М 23**
3. *Ванредно укидање решења: однос јавног интереса и интереса заштите животне средине*, Анали Правног факултета, бр. 2/2014, стр. 133-145, ISSN: 0003-2565, **М 24**
4. *Актуелна питања издавања енергетске дозволе и процене утицаја хидроенергетског објекта на животну средину*, Зборник радова Правног факултета у Сплиту, Правни факултет Универзитета у Сплиту, бр. 1/2014 (111), год. 51, стр. 151-163, ISSN:1847-0459, **М 24**
5. *The Application of IT and Environmental Protection*, International Review of Administrative Sciences, SAGE, Vol. 78, Issue 4, 2012, стр. 691-708, ISSN: 0020-8523, **М 22**

IV Чланци категорије М 30

1. *Environmental Justice in a Comparative Context*, “Justice Connections” (Patricia Eastaerl ed.), Cambridge Scholar Publishing, 2013, стр. 282-307, ISBN 1-4438-4731-3, **М 31**

V Чланци категорије М 40

1. *Транспозиција еколошког асquis-а и битније промене закона у 2016. години*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2016, стр. 215-227, ISBN 978-86-7630-688-6, **М 44**
2. *East Sussex Country Council против Information Commissioner: критеријуми за наплату разумног износа за пружање еколошких информација*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2015, стр. 231-242, ISBN 978-86-7630-600-8, **М 44**
3. *Еколошко законодавство Србије: од првог системског закона до примене стандарда одговорности за штету у животној средини*, Зборник радова „Заштита животне средине у законодавству и пракси (уредник М. Дреновак-Ивановић), Мисија ОЕБС-а у Србији, Београд 2015, стр. 9-25, ISBN 978-6383-017-2, **М 45**
4. *Правна заштита животне средине у случају ванредних ситуација и ванредног стања*, Зборник радова Елементарне непогоде и ванредне ситуације (ур. Драгољуб Тодић), Институт за упоредно право, 2014, стр. 189-199, ISBN 978-86-6411-005-1, **М44**
5. *Јавно саопштавање дела и заштита ауторског и сродних права у информационом друштву: новине у праву Европске уније и њихов утицај на правни оквир заштите у Србији*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2014, стр. 182-191. ISBN 978-86-7630-469-1 **М 44**
6. *Право на приватност и употреба мера електронског надзора информационог система*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије: прилози Пројекту 2013, Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, стр. 200-210, ISBN 978-86-7630-431-8, **М 44**
7. *Заштита основних еколошких вредности у праву Француске*, “Увод у право Француске/Introduction au droit Français”, Институт за упоредно право/Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013, стр. 435-452, ISBN 978-86-7630-474-5, **М 44**
8. *Ограничење права на приступ документима Комисије и Савета и пракса Суда правде ЕУ*, Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ: прилози Пројекту 2012: колективна монографија, Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, стр. 117-129, ISBN 978-86-7630-449-3, **М 44**
9. *Имплементација правних стандарда ЕУ у правни систем Србије у области нуклеарне сигурности*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије: прилози Пројекту 2012, Правни факултет Универзитета у Београду, 2012, стр. 258-269, ISBN: 978-86-7630-416-5, **М 44**

VI Чланци категорије М50

1. *Границе примене начела предострожности у области животне средине: искуства домаће и упоредне праксе*, Правни живот, Удружење правника Србије, 2015, 477-490, ISSN 0350-0500, **М 51**
2. *Одговорност за штету у животној средини: упоредни модели и правци новелирања законодавства Србије*, Правни живот, Удружење правника Србије, 2014, стр. 450-464. ISSN 0350-0500, **М 51**
3. *Обележавање еколошки прихватљивих производа: усаглашеност домаћег права и праксе са европским стандардима*, Правни живот : часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Србије, год. 62, књ. 563, бр. 9, 2013, стр. 469-483. ISSN 0350-0500, **М 51**
4. *Закон о заштити животне средине у Србији: постојећа решења и правци новелирања*, Свеске за јавно право - Blätter für Öffentliches Recht, Фондација центра за јавно право, бр. 11, 4. годиште, март 2013, стр. 60-66, ISSN 2233-0925, **М 53**
5. *Право на приступ информацијама о утицају ГМО на здравље људи*, Правни живот, Удружење правника Србије, Београд, 2012, р. 625-640, ISBN: 0350-0500, **М 51**

VII Чланци категорије М60

1. Преговори о приступању Србије Европској унији – изазови у поглављу 27, *Зборник радова са 12. конференције „Животна средина ка Европи“*, Београд 6. јун 2016, стр. 9-16, ISBN 978-86-89961-05-8. **М61**

б) У звању асистента кандидаткиња је објавила следеће радове:

I Монографије

Дискрециона оцена у управном праву Србије са освртом на упоредно право и европске стандарде, (допуњена магистарска теза), Правни факултет у Београду, Службени гласник, Београд, 2011, стр. 130.

II Чланци

1. *Информациони систем евидентирања и извештавања о испуштању и преносу загађујућих материја у животну средину*, у С. Табароши (ур.) „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2012, стр. 167-182.
2. *Implementation of the Aarhus Convention in Serbia*, European Energy and Environmental Law Review, Kluwer Law International, april 2011, стр. 58-71.
3. *Правни оквир заштите биолошке разноврсности (биодиверзитета)*, Правни живот, 2011, стр. 449-463.
4. *Имплементација правних стандарда Европске уније у правни систем Србије у области генетички модификованих организама*, у С. Лилић (ур.) „Перспективе

имплементације европских стандарда у правни систем Србије“, Правни факултет Универзитета у Београду 2011, стр. 242-253.

5. *Укључивање јавности у формулисање политике климатских промена*, Зборник радова „Климатске промене – правни и економски изазови“, Београд, 2011, стр. 157-171.
6. *Улога рокова у процени утицаја на животну средину*, Зборник радова са међународне научне конференције „Екологија и право“, Ниш, 2011, стр. 71-86.
7. *Неке карактеристике одлука органа управе у еколошким стварима*, у С. Табароши (ур.) „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2011, стр. 160-170.
8. *Хармонизација законодавства Србије са правним стандардима Европске уније у области управљања отпадом*, у С. Лилић (ур.) „Правни капацитет Србије за европске интеграције, бр. 5, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2010, стр. 167-179.
9. *Границе дискреционе оцене у еколошким управним стварима*, Правни живот, Тематски број „Право и простор“, 10/ 2010, стр. 449-463.

в) **У звању сарадника у настави** кандидаткиња је објавила следеће радове:

I Чланци

1. *Примена Директиве 2008/1/ЕУ о интегрисаној превенцији и контроли загађивања у Србији*, у С. Табароши (ур.) „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“, Правни факултет Универзитета у Београду 2010, стр. 276-286.
2. *Начело предострожности и ванредно укидање решења*, у С. Лилић (ур.) „Правни капацитет Србије за европске интеграције“, књига бр. 4, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2009, стр. 158-169.
3. *Управна и управно-судска заштита права на учешће јавности у стварима од значаја за животну средину у Србији*, (коауторски рад са проф. др Стеваном Лилићем), *Анали Правног факултета у Београду*, бр. 1/2009, Београд, стр. 217-231.
4. *Право на ефикасну правну заштиту у разумном року у управном поступку*, у С. Лилић (ур.) „Правни капацитет Србије за европске интеграције“, књига 2, Правни факултет Универзитета у Београду 2007, стр. 167-179.

II Приређивачки рад

Reader: EU Environmental Policy and Law, (С. Лилић, М. Дреновак), *Reader* за Мастер европских интеграција, Правни факултет у Београду, Београд, 2010.

IV Приказ радова објављених у периоду од последњег избора у звање доцента

1. **Еколошко право Европске уније – начела и карактеристике посебних управних поступака**, Универзитет у Београду Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, 2017, стр. 167, ISBN 978-86-7630-674-9. **М 42**

Монографија, обима 167 страница са 559 референце (фуснота), 200 јединица домаће и иностране стручне литературе и правних извора, као и 155 јединица пракса Европског суда правде, подељена је у три тематска дела.

У првом делу монографије разматра се развој еколошког права Европске уније од усвајања Уговора о оснивању Европске економске заједнице до доношења Уговора из Лисабона. Јединственим европским актом први пут је у оснивачке акте унет посебан део којим се уређује заштита животне средине. У овом делу указује се на трансформацију еколошког права ЕУ у складу са променом идеја о његовом циљу и улози, од еколошког права ЕУ чији је циљ да допринесе развоју заједничког тржишта, до еколошког права ЕУ које има за циљ да заштити животну средину и здравље људи и пружи основу за одрживи развој. Ауторка указује и на различите приступе проналажењу правног основа за доношење директива којима се уређују питања од значаја за заштиту животне средине. Неке од њих, којима се уређују квалитети животне средине, донете су на основу чл. 100 ЕЕЗ као израз потребе да се у одређеним питањима заштите животне средине ускладе различити стандарди држава чланица. Осим тога, поједине директива донете су на основу чл. 235 Уговора ЕЗ као израз потребе да се деловањем ЕЕЗ уреди функционисање заједничког тржишта. Ауторка указује на значај који је проналажење правног основа имало на даљи развој еколошког права. Поступак због повреде права ЕУ овлашћује Европски суд правде да утврди постоји ли усклађеност националног права са правом ЕУ. Од усвајања Уговора из Лисабона, Комисија има могућност да ЕСП предлажи и новчане казне због повреде права ЕУ. Имајући у виду да је до сада ЕСП утврдио велики број повреда еколошког права ЕУ, у монографији се указује и на случајеве у којима се наилази на критеријуме на основу којих се утврђује постојање повреде еколошког *acquis*-а.

Други део монографије односи се на начела еколошког права Европске уније. Ауторка најпре анализира упоредноправне приступе који начела еколошког права одређују у ужем и ширем смислу, након чега утврђује критеријуме на основу којих разликује она која спадају у општа начела права ЕУ са наглашеним елементом заштите животне средине, као што су начело одрживог развоја, високог степена заштите, интегралности, супсидијарности. Затим, начела еколошког права која садрже примарни извори права ЕУ, попут начела превенције, уклањања загађења на извору, начела „загађивач плаћа”, предузимања превентивних мера. Коначно, одређена начела која су имала значајну улогу у тумачењу еколошког права у пракси ЕСП, попут начела пропорционалности и директне примене права ЕУ.

Трећи део монографије односи се на тзв. хоризонтално еколошко право ЕУ које чине секундарни извори права ЕУ којима се уређују посебни управни поступци. У овом делу се указује на правне особености поступка процене утицаја на животну средину, поступка издавања интегрисане превенције и контроле загађивања животне средине, приступа који уређује приступ еколошким информацијама и поступка стратешке процене на животну средину. Посебна пажња посвећена је анализи праксе ЕСП која значајно утиче на тумачење појмова од кључног значаја за примену хоризонталног еколошког права.

Монографија је резултат вишегодишњег истраживачког рада на Правном факултету Универзитета Харвард, Правном Факултету Универзитета у Лунду, Факултету за међународно и европско право Универзитета у Ници, Институту за правне и друштвене

науке Универзитета Хохенхајм у Штутгарту, Правном факултету Универзитета у Канбери и учешћа у бројним међународним и националним конференцијама. Монографија је обogaђена и искуством које је ауторка стекла учешћем у преговарачком процесу о приступању Србије Европској унији и вођењем преговора о Поглављу 27 – животна средина и климатске промене.

2. ***Правни инструменти еколошке заштите – грађанскоправна и кривичноправна заштита***, (коаутори М. Дреновак-Ивановић, С. Ђорђевић, С. Важић, ауторских 86 страница), ОЕБС/Министарство пољопривреде и заштите животне средине, Београд, 2015, стр. 168, ISBN 978-86-6383-010-3, **М 42**

Монографија, обима 168 страница са 544 референце (фуснота), 110 јединица домаће и иностране стручне литературе и правних извора, подељена је у пет тематских делова.

У првом делу се разматра улога Савет Европе у заштити животне средине и развоју домаћег еколошког права. У овом делу се указује на значај и моделе будуће примене Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода Конвенције о очувању дивље флоре и фауне и природних станишта (1982), Конвенције о грађанскоправној одговорности за штете настале услед активности опасних по животну средину (1993), Конвенције о кривичноправној заштити животне средине (1998), Европске конвенције о пределу (2004).

У другом делу се анализира улога Уједињених нација у заштити животне средине и указује на развој начела еколошког права у Стокхолмској декларацији о човековој околини (1972) и Програму Уједињених нација за животну средину *UNEP*, Рио Конференцији о животној средини и развоју (1992), Базелској конвенцији о надзору прекограничног промета опасног отпада и његовом одлагању (1992), Протоколу о одговорности и накнади штете која је последица прекограничног кретања и одлагања опасног отпада (1999). У овом делу се даје и критички осврт на примену Базелске конвенције и предмете незаконитог извоза опасног отпада у упоредном праву.

У трећем делу се анализира примена правила о накнади штете у животној средини, као института који има и приватноправни и јавноправни карактер. Потреба за посебним правним режимом накнаде штете у животној средини на нивоу Европске уније уочава се крајем 70-их година XX века, када се разматра у оквиру питања у вези са управљањем отпадом и одговорности за квалитет производа. У овом делу се указује на основе одговорности у области заштите животне средине у Европској унији, примену и ограничења примене Директиве 2004/35/ЕЗ о одговорности за штету у животној средини, појам и врсте штете у животној средини, носиоце права на накнаду штете у животној средини, трошкове накнаде штете у животној средини, врсте одговорности за штету у животној средини, осигурање од штете у животној средини. У овом делу се указује и на основе примене Директиве 2008/99/ЕЗ о заштити животне средине путем кривичног права и њену улогу у заштити животне средине.

Четврти део монографије је посвећен облигационо-правној и стварно-правној заштити основних еколошких вредности. Овај део обухвата целине: инструменти грађанског права у заштити права у области животне средине, странака у грађанском поступку са елементом заштите животне средине, странакачка способност специфичних облика удруживања, положај удружења грађана као странке у поступку са елементом заштите животне средине, заинтересована јавност у грађанском судском поступку,

положај тужиоца у парници са елементом заштите права животне средине у односу на Републику Србију, трошкови поступка који су карактеристични за парнице у вези са животном средином, утицај трошкова поступка на капацитет удружења грађана који се баве заштитом животне средине, привремене мере и заштита животне средине, обим накнаде штете у парницама у вези са заштитом животне средине, Еколошка тужба, заштита од емисија и Закон о основама својинскоправних односа, посебности тужбе за накнаду штете у поступку са елементом заштите животне средине. У овом делу се утврђују смернице за проналажење одговора на отворена питања у светлу примене Архуске конвенције и начела укључивања јавности у доношење одлука у еколошким стварима.

Пети део монографије се односи на кривичноправну заштиту животне средине у Србији. У овом делу ауторка даје допринос указујући на утицај Директиве 2008/99/ЕЗ о заштити животне средине путем кривичног права и Конвенција о кривичноправној заштити животне средине (1998) на развој домаћег права.

Резултати истраживања представљали су основу за припрему Нацрта закона о штети у животној средини.

3. *Пристап правди у еколошким управним стварима*, (докторска дисертација) Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2014, стр. 360, ISBN: 978-86-7630-468-4, **M42**

Монографија представља основне резултате докторске дисертације уз допуне које се односе на измене позитивног права које се односе на пристап еколошким информацијама.

4. *Environmental Law in Serbia*, Comparative Environmental Law and Regulation (eds. Elizabeth Burleson, Nicholas Robinson, Lin Heng Lye) West Law, Thompson Reuters, 2015, стр. 111-124, ISBN: 9780379012514, **M 13**

У раду се, најпре, указује на особености управних поступака у еколошком праву Србије. Ауторка анализира упоредне моделе издавања интегрисаних дозвола и изводи закључке о постојећем приступу у домаћем еколошком праву и правцима новелирања. Посебна пажња посвећена је анализи утицаја сваког од анализираних модела на климатске промене и развој система за трговање емисијама са ефектом стаклене баште. У овом делу рада указује се на основе законског оквира којим би се транспоновала Директива 2009/29/ЕК и успоставио систем за мониторинг, извештавање и верификацију неопходног за ефикаснију имплементацију система за трговањем емисијама (EU ETS). Даље се указује на посебности поступка издавања дозвола за поступање са отпадом који садржи опасне материје чија је употреба ограничена или забрањена. Резултати истраживања која се односе на поступање са отпадом који садржи азбест, представљали су основу за припрему подзаконских аката у вези са поступањем са отпадом који садржи азбест.

5. *Judicial Application of International Law in Serbia*, (коауторски са М. Лукић), “Judicial Application of International Law in Southeast Europe”, Springer, 2015, 243-263, ISBN 978-3-662-46384-0. **M 13**

У раду се анализира утицај међународног права и права Европске уније на развој права Србије. У раду се анализира улога Споразума о стабилизацији и придруживању (SSP) на основу кога су преузете обавезе успостављања зоне слободне трговине и усклађивања законодавства са правом Европске уније. Посебна пажња посвећена је анализи предмета у којима домаћи судови указују на аргументацију Европског суда за људска права, међу којима и оне у којима Судско веће Управног суда у образложењу пресуде у вези са вршењем процене утицаја на животну средину наводи да вршење процене утицаја на животну средину по захтеву тужилаца, представља елемент њиховог права на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Европске конвенције за заштиту људских права, и указује на праксу Европског суда за људска права која обавезује националне власти да предузму све мере у заштити права на животну средину подносиоца представке.

6. *Environmental Justice in a Comparative Context*, “Justice Connections” (Patricia Eastaell ed.), Cambridge Scholar Publishing, 2013, стр. 282-307, ISBN 1-4438-4731-3, **M 31**

У првом делу рада се анализирају различити приступи заштити права на живот у здравој животној средини у упоредном праву и њихов утицај на постизање еколошке правде. У другом делу рада се указује на уставноправну заштиту права на здраву животну средину у упоредном праву. Даље се изводе закључци о правима која чине основу приступа еколошкој правди у немачком, француском и домаћем праву, као и у праву ЕУ.

7. *Environmental Impact Assessment in Serbian Legal System: Current Issues and Prospects for Revision*, Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review 3/2016, 126–139, **M24**

Поступак процене утицаја на животну средину јесте посебан управни поступак у коме се утврђује у којој мери планиране активности могу имати негативан утицај на животну средину и здравље људи. У складу са важећим правним оквиром, поступак процене утицаја на животну средину се спроводи у три фазе, при чему се свака од фаза уређује као посебан управни поступак. У раду се указује на постојање значајних недоречености у поступку процене утицаја на животну средину, што у пракси доводи до случајева да се покреће трећа фаза процене утицаја на животну средину, а да је у току судски поступак у вези са оспореним решењем које је донето у првој или другој фази. То, даље, отвара могућност да надлежни орган да сагласност на Студију о процени утицаја на животну средину, чиме оператер добија могућност да започне са реализацијом пројекта, а да након тога буде поништена одлука о обиму и садржају процене утицаја и поступак процене утицаја на животну средину враћен на почетак. У раду се анализирају отворени проблеми поступка процене утицаја на животну средину. Ауторка анализира правну природу одлука које се доносе у поступку процене утицаја на животну средину и указује на проблеме који у пракси отварају дилему да ли процена утицаја на животну средину треба уредити као три самостална управна поступка или као један. У проналажењу одговора на питање да ли је жалба у поступку процене утицаја на животну средину делотворно правно средство

посебна пажња посвећена је анализи праксе Управног суда и Уставног суда Србије. У закључном разматрању, аутор указује на претпоставке за успостављање новог система процене утицаја на животну средину.

8. ***The Development of the Right to Public Participation on Environmental Matters as a New Concept of Administrative Decision Making in Serbia***, Transylvanian Review of Administrative Sciences, No. 44, 2015, str. 74-90, ISSN 2247 – 8310, **M 23**

У раду се указује на развој процесних претпоставки за укључивање јавности у поступак доношења одлука у еколошким стварима у протеклих 20 година. У првом делу се анализирају основи за активну легитимацију заинтересоване јавности пре доношења прописа којима се у одређене поступке уводи обавеза укључивања заинтересоване јавности. У другом делу се анализирају промене након увођења ове обавезе. У трећем делу се указује на недостатке постојећег модела укључивања заинтересоване јавности и последице до којих уочени недостаци доводе у пракси органа управе и Управног суда. У закључним разматрањима се указује на правне претпоставке за увођење новог модела укључивања заинтересоване јавности и примену одредаба новог ЗУП-а које отварају могућност да се заступници јавног интереса овлашћени посебним законом и заступници колективних интереса укључе у доношење одлука који имају утицај на животну средину.

9. ***Ванредно укидање решења: однос јавног интереса и интереса заштите животне средине***, Анали Правног факултета, бр. 2/2014, стр. 133-145, ISSN: 0003-2565, **M 24**

У раду се разматра могућност примене Ванредног укидања решења као ванредне мере заштите права на живот у здравој животној средини. Ауторка анализира правну природу Ванредног укидања решења, приказује услове за његову примену и објашњава посебност примене овог ванредног правног средства у стварима од значаја за заштиту животне средине. С циљем проналажења основних критеријума за утврђивање значења које се код примене Ванредног укидања придаје појмовима „јавни интерес“ и „тешка и непосредна опасност по законом утврђени интерес“ и дефинисања односа између јавног интереса и интереса заштите животне средине, нарочита пажња посвећена је анализи праксе Уставног суда Србије и Европског суда за људска права. Ауторка износи аргументе за примену Ванредног укидања као последње правне мере заштите животне средине, указује на проблеме који у пракси отварају потребу да се законито стечена права из интегрисане и енергетске дозволе, под рестриктивним условима, ограниче или чак суспендују и указује на примену ставова судске праксе о потреби балансирања између општег интереса заједнице и заштите основних права појединаца. У закључном разматрању, ауторка указује на уочену инконзистентност постојећих законских решења која се односе на питање процесне легитимације код Ванредног укидања у стварима од значаја за заштиту животне средине и могуће правце новелирања.

10. ***Актуелна питања издавања енергетске дозволе и процене утицаја хидроенергетског објекта на животну средину***, Зборник радова Правног факултета у Сплиту, Правни факултет Универзитета у Сплиту, бр. 1/2014 (111), год. 51, стр. 151-163, ISSN:1847-0459, **M 24**

У раду се указује на основне елементе поступка издавања енергетске дозволе и поступка процене утицаја на животну средину постројења за обновљиве изворе енергије у праву Србије. Основу за издавање енергетске дозволе, односно Сагласности за изградњу енергетског објекта, чини приказ заштите животне средине током рада и изградње енергетског објекта, што касније постаје саставни део студије о процени утицаја на животну средину. У раду се указује на правну природу енергетске дозволе, односно Сагласности за изградњу енергетског објекта и проблеме спровођења процене утицаја на животну средину који су уочени у пракси. Рад има за циљ и да понуди могућа решења у како би се унапредио поступак добијања енергетске дозволе и постигла примена стандарда стипулисаних у Директиви 2009/28/ЕЗ Европског парламента и Савета о промоцији употребе енергије из обновљивих извора енергије и одлуци Министарског савета Енергетске заједнице D/2012/04/МС-ЕнС.

11. *The Application of IT and Environmental Protection*, International Review of Administrative Sciences, SAGE, Vol. 78, Issue 4, 2012, стр. 691-708, ISSN: 0020-8523, М 22

Употреба информационе технологије у раду органа управе јесте један од начина којим се постижу стандарди добре управе. У доношењу одлука у еколошким стварима управи је поверен висок степен дискреционог одлучивања. Увођењем Архуске конвенције, управа је додатно обавезана да одлуке у еколошким стварима доноси у поступку у коме се јавности даје могућност да изнесе своје мишљење. Кључну улогу у постизању, са једне стране, законите и целисходне примене дискреционог овлашћења и, са друге стране, квалитетног и делотворног учешћа јавности у доношењу одлука у еколошким стварима, има адекватно, ажурно и објективно информисање. Информације о стању животне средине и еколошким ризицима су неопходни и органима управе, који одлуку доносе, и јавности, која учествује у поступку њеног доношења. Због тога је потребно успоставити систем континуираног мониторинга животне средине и прикупљања свих информација које су од значаја за животну средину, што се не може постићи без употребе информационе технологије (ИТ). У раду се анализира правни оквир за примену ИТ у информисању јавности о општем стању животне средине, институционални оквир примене ИТ у информисању грађана о стању у животној средини, системи за прикупљање података о изворима загађивања животне средине, примена ИТ у редовној комуникацији органа јавне власти и грађана, примена ИТ и учешће јавности у доношењу одлука у еколошким стварима, а нарочито у поступку стратешке процене утицаја на животну средину и процене утицаја на животну средину.

12. *Транспозиција еколошког *acquis-a* и битније промене закона у 2016. години*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2016, стр. 215-227, ISBN 978-86-7630-688-6, М 44

У раду се анализира утицај хармонизације права Србије са правним стандардима ЕУ на законодавство у области заштите животне средине. Изменама и допунама Закона о заштити животне средине нормирано је да услове за обезбеђење свих мера за израду просторног плана јединице локалне самоуправе и урбанистичких планова даје орган јединице локалне самоуправе који по потреби прибавља мишљење надлежне стручне

организације, као и да се сви услови дају на захтев органа надležног за припрему и доношење плана, што представља везу између овог и Закона о просторном планирању који овакву одредбу такође садржи. Изменама и допунама је предвиђена и могућност оснивања локалних буџетских фондова за заштиту животне средине. Имајући у виду тренд проширења надležности локалне самоуправе у заштити животне средине, у раду се анализира положај локалне самоуправе након измена и допуна Закона о заштити животне средине.

13. *East Sussex Country Council против Повереника за информације: критеријуми за наплату разумног износа за пружање еколошких информација*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2015, стр. 231-242, ISBN 978-86-7630-600-8, **М 44**

Право на приступ еколошкој информацији јесте једно од процесних права којим се реализује право сваког појединца да живи у „животној средини која одговара његовом здрављу и благостању». Архуска конвенција утврђује само основе примене овог права, остављајући странама ближе уређење. Национални правни оквир који уређује накнаде трошкова је неконзистентан. Суд правде Европске уније је у случају *East Sussex County Council против Повереника за информације* донео одлуку у којој се утврђују критеријуми на основу којих се може одредити „разуман износ” за пружање еколошких информација у конкретном случају. У раду се указује на домаћу праксу утврђивања накнаде за приступ еколошким информацијама, могуће критеријуме за утврђивање „разумног износа” за пружање еколошких информација и утицај висине накнаде на доступност права на приступ еколошким информацијама.

14. *Еколошко законодавство Србије: од првог системског закона до примене стандарда одговорности за штету у животној средини*, Зборник радова „Заштита животне средине у законодавству и пракси (уредник М. Дреновак-Ивановић), Мисија ОЕБС-а у Србији, Београд 2015, стр. 9-25, ISBN 978-6383-017-2, **М 45**

У раду се анализира развој националног еколошког законодавства од 70-их година. У раду се износе основе трансформације закона у области заштите појединих медијумима животне средине до доношења новијих закона. Даље се анализира утицај хармонизације права Србије са правним стандардима ЕУ на развој еколошког права. У циљу идентификације праваца новелирања еколошког законодавства, у раду се идентификују проблеми у области еколошке заштите који нису уређени у нашем праву.

15. *Правна заштита животне средине у случају ванредних ситуација и ванредног стања*, Зборник радова Елементарне непогоде и ванредне ситуације (ур. Драгољуб Тодић), Институт за упоредно право, 2014, стр. 189-199, ISBN 978-86-6411-005-1, **М 44**

Случајеви непосредне опасности по живот и здравље људи, могу утицати на право заштите животне средине тако што га ограничавају или чак и суспендују, а могу утицати и тако што ограничавају или суспендују нека друга, законито стечена права, у циљу заштите животне средине. У раду се указује на заштиту права на здраву животну средину у ванредној ситуацији и ванредном стању и анализира правна заштита појединих медијума

животне средине у појединачним ситуацијама у којима је обављање одређене активности у складу са донетим извршним решењем након чијег доношења су наступиле околности које угрожавају животну средину.

16. Јавно саопштавање дела и заштита ауторског и сродних права у информационом друштву: новине у праву Европске уније и њихов утицај на правни оквир заштите у Србији, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије, Београд, 2014, стр. 182-191. ISBN 978-86-7630-469-1 **М 44**

Фебруара 2014. године Суд правде Европске уније (Суд Европске уније) је, у предмету поводом тужбе новина *Göteborg-Posten* против шведског друштва *Retriever Sverige*, стао на становиште да, у циљу усклађивања одређених аспеката ауторског и сродних права у информационом друштву, Директиву 2001/29/ЕЗ треба тумачити на начин да стављање на интернет страницу хиперлинкова на које је могуће кликнути, а који воде до дела слободно доступних на другој интернет страници, не представља радњу јавног саопштавања дела. То даље значи да за ове активности није потребно прибавити овлашћење носиоца ауторског права. Осим тога, Суд Европске уније је стао на становиште и да државе чланице немају право да пруже додатну заштиту носиоцима ауторског права одређујући појам јавног саопштавања у шире у односу на одређење стипулисано Директивом 2001/29/ЕЗ. У раду се указује на основе Директиве 2001/29/ЕЗ, даје осврт на ставове Суда који су изнети у случају *Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd v Retriever Sverige AB* и случају *Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) v Rafael Hoteles SA* и анализира утицај који они имају на развој заштите ауторског и сродних права у информационом друштву.

17. Право на приватност и употреба мера електронског надзора информационих система, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије: прилози Пројекту 2013, Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, стр. 200-210, ISBN 978-86-7630-431-8, **М 44**

Јуна 2013. године Европски суд за људска права је донео пресуду у вези са правом на приступ информацијама о употреби мера електронског надзора информационих система у случају против Србије. У стручној јавности су овим поводом отворена бројна питања: који су услови за прикупљање и обраду података о личности; на који начин се информације могу задржати и ко има право на приступ задржаним информацијама; ко и под којим условима има право да врши електронски надзор информационих система; какав је однос између прикупљања података и информације о прикупљеним подацима; под којим условима се може приступити информацијама о оствареној комуникацији. У раду се анализира генза постојећих законских решења и указује на Одлуку Уставног суда Србије о утврђивању несагласности Закона о заштити података о личности са Уставом (ИУз-41/2010 од 30. маја 2012. године), Одлуку Уставног суда Србије о утврђивању несагласности Закона о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији са Уставом (ИУз-1218/2010, од 19. априла 2012. године), Одлуку Уставног суда Србије о утврђивању несагласности Закона о електронским комуникацијама са Уставом (ИУз-1245/2010, од 8. јула 2013. године).

18. *Заштита основних еколошких вредности у праву Француске*, “Увод у право Француске/Introduction au droit Français”, Институт за упоредно право/Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2013, стр. 435-452, ISBN 978-86-7630-474-5, **М 44**

У раду се указује на развој еколошког права Француске, настанак идеје о основним еколошким вредностима и поступак њихове заштите. Рад има за циљ да утврди до каквих је промена довело увођење Кодекса еколошког права (*Code de l'Environnement*). Систем заштите основних еколошких вредности је у праву Француске установљен у складу са принципом превенције што значи да се активности које могу имати негативан утицај на животну средину могу спроводити тек после поступка обавештавања или поступка издавања еколошке дозволе. Поступак обавештавања и издавања еколошке дозволе је посебан управни поступак. Питање које се отвара јесте које су карактеристике правне заштите основних еколошких вредности у управном поступку и управном спору? У раду се указује на посебности еколошке инспекције, система жалби у управном поступку и тужби у управном спору у стварима од значаја за заштиту животне средине у праву Француске.

19. *Ограничење права на приступ документима Комисије и Савета и пракса Суда правде ЕУ*, Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ: прилози Пројекту 2012: колективна монографија, Правни факултет Универзитета у Београду, 2013, стр. 117-129, ISBN 978-86-7630-449-3, **М 44**

У раду се анализирају основни појмови уведени Уредбом бр. 1049/2001 о приступу јавности документима Европског парламента, Савета и Комисије и правна решења која дају основу да се ускрати приступ траженим документима. Након тога, указује се на праксу Суда правде Европске уније. У раду се указује на сложену природу увођења изузетака од права на слободан приступ документима Савета и Комисије, учестале недоумице о примени појединих решења нормиранх Уредбом бр. 1049/2001, и даје критички осврт на решења која садрже одлуке Суда правде Европске уније.

20. *Имплементација правних стандарда ЕУ у правни систем Србије у области нуклеарне сигурности*, Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије: прилози Пројекту 2012, Правни факултет Универзитета у Београду, 2012, str. 258-269, ISBN: 978-86-7630-416-5, **М 44**

Основни циљ формулисања и примене мера нуклеарне сигурности и безбедности јесте заштита људи и животне средине од штетног дејства јонизујућег зрачења. Да би се обезбедили услови за квалитетно и ефикасно спровођење мера нуклеарне сигурности, неопходно је успоставити систем еколошких дозвола. У раду се указује на систем издавања еколошких дозвола у Србији, уз упоредни приказ решења у законодавству Француске и Немачке. На важност правилно уређене и еколошки здраве употребе нуклеарне енергије указано је у ИАЕА Конвенцији о нуклеарној сигурности. У раду се указује на могућност имплементације Конвенције о нуклеарној сигурности у правни систем Србије, нарочито са аспекта новина које садржи Предлог закона о изменама закона о заштити од јонизујућих зрачења и о нуклеарној сигурности.

21. *Границе примене начела предострожности у области животне средине: искуства домаће и упоредне праксе*, Правни живот, Удружење правника Србије, 2015, 477-490, ISSN 0350-0500, **М 51**

У раду се разматра могућност примене начела предострожности као једног од начела заштите права на живот у здравој животној средини. Ауторка анализира правну природу начела предострожности, приказује услове за његову примену и објашњава посебност примене овог начела у стварима од значаја за заштиту животне средине. У циљу проналажења основних критеријума за утврђивање граница примене начела предострожности, нарочита пажња посвећена је анализи праксе Суда правде Европске уније и основних и виших судова који су у Јапану одлучивали о дозволи за поновно пуштање у рад нуклеарних електрана након акцидента у Фукушими, уз позивање на начело предострожности. У закључним разматрањима, ауторка указује на примену начела предострожности у Србији и потребу да се ово начело примењује у складу са обавезом органа управе да у вођењу управних поступака једнако поступају са појединцима и поштују начело сразмерности.

22. *Одговорност за штету у животној средини: упоредни модели и правци новелирања законодавства Србије*, Правни живот, Удружење правника Србије, 2014, стр. 450-464. ISSN 0350-0500, **М 51**

У раду се указује на два водећа модела одговорности за штету у животној средини: модел примењен у САД-у и модел примењен у ЕУ. У оквиру анализе модела примењеног у САД-у, анализирана је и релевантна судска пракса. У оквиру анализе модела у ЕУ посебна пажња је посвећена појединим решењима у законодавству Немачке и Француске. Имајући у виду да се у поступку хармонизације правног система Србије са правом ЕУ очекује усклађивање са Директивом 2004/35/ЕЗ о одговорности за штету у животној средини, у раду се утврђују разлике између еколошке штете у ширем смислу, тј. свеобухватне штете настале ослобађањем опасних супстанци у животној средини, и еколошке штете у ужем смислу, тј. штете у животној средини која проузрукује оптерећење животне средине и проузрукује негативне последице на стање и квалитет животне средине. У закључним разматрањима, дат је осврт на правце новелирања законодавства Србије.

23. *Обележавање еколошки прихватљивих производа: усаглашеност домаћег права и праксе са европским стандардима*, Правни живот : часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Србије, год. 62, књ. 563, бр. 9, 2013, стр. 469-483. ISSN 0350-0500, **М 51**

Резултати истраживања Европске комисије „Ставови Европљана о успостављању јединственог тржишта еколошких производа“ објављен јула 2013. године показују да је три четвртине испитаника спремно да еколошки прихватљиве производе плати више. Међутим, тек половина испитаника има поверење у систем обележавања еколошких производа и тврдње произвођача о еколошкој прихватљивости њихових производа. У раду се анализира развој права на коришћење еколошког знака и проналажењем одговора на

питање како се утврђује утицај производа на животну средину, која је улога еколошких организација у доношењу одлуке о додели права на коришћење еколошког знака, и да ли се правни режим употребе ознака квалитета производа разликује од правног режима употребе ознака упозорења.

24. Закон о заштити животне средине у Србији: постојећа решења и правци новелирања, Свеске за јавно право - Blätter für Öffentliches Recht, Фондација центра за јавно право, бр. 11, 4. годиште, март 2013, стр. 60-66, ISSN 2233-0925, **М 53**

У раду се разматрају резултати осмогодишње примене Закона о заштити животне средине. Полазећи од уочени недостатака који се, пре свега, односе на то да ЗЗЖС не нормира значење основних појмова попут еколошке информације, да рокови њиме утврђени онемогућавају адекватно учешће јавности у поступку процене утицаја на животну средину, да Закон уређује еколошку инспекцију у функционалном и организационом смислу уопштено, а питање није ближе уређено посебним законима, да ЗЗЖС није усклађен са Директивом 2010/75/EУ о индустријским емисијама, која обједињује законе и прописе из подручја заштите животне средине за индустријска постројења, прописује нове секторске граничне вредности емисија у животну средину, значајно ниже од ранијих, и које се сада усклађују са вредностима емисија које се постижу применом најбољих доступних техника, ауторка указује на основе даљег развоја ЗЗЖС.

25. Право на приступ информацијама о утицају ГМО на здравље људи, Правни живот, Удружење правника Србије, Београд, 2012, р. 625-640, ISBN: 0350-0500, **М 51**

Јуна 2012. године у немачком Биндестагу усвојен је закон који омогућава да надлежни орган општине рекламним агенцијама и предузећима уступи, за одређену финансијску надокнаду, личне податке становника локалних заједница без знања и сагласности оних чијим се личним подацима располаже. Тиме је подстакнута расправа о границама комерцијализације података о личности. У Великој Британији је 1999. године вођена дебата о покушају Владе Велике Британије да приступом информацијама о купцима производа од ГМО, на основу картица лојалности највећих малопродајних ланаца и анализом података о здравственом стању утврди да ли употреба производа од ГМО у исхрани има утицај на појаву алергија, канцера и урођених мана. Јула 2012. године Влада Велике Британије покренула је сличну иницијативу. У раду се анализирају различити приступи дефинисању информације о ГМО и проналазе одговори на питања ко може приступити информацијама о корисницима производа од ГМО, ко и на који начин може да приступи информацијама о здравственом стању лица која користе производе од ГМО и на који начин истраживачи у области друштвених и хуманистичких наука, у циљу формулисања независних извештаја, могу да приступе овим подацима.

26. Преговори о приступању Србије Европској унији – изазови у поглављу 27, Зборник радова са 12. конференције „Животна средина ка Европи”, Београд 2016, 9-16. ISBN 978-86-89961-05-8. **М61**

Предмет преговарачког процеса јесте динамика и начин на који ће нова држава чланица у пуној мери пренети и применити еколошки *acquis*. У раду се анализира степен транспозиције и имплементације еколошких стандарда Европске уније и разматрају

могућности за преговоре о прелазним роковима за пуно примену директива које се сматрају нарочито захтевним, било због трошкова њихове примене или због посебне осетљивости за нову државу чланицу. У раду се указује на генезу преговарачког процеса Србије о чланству у ЕУ, износе дилеме и основни изазови у Поглављу 27, и даје осврт на утицај које недавне законске промене имају на планове за преношење ЕУ законодавства. У раду се указује на преношење и имплементацију еколошких стандарда ЕУ и преобраћају еколошког права Србије.

V Учешће у научно-истраживачким пројектима

Од избора у звање доцента др Мирјана Дреновак-Ивановић учествује као истраживач на неколико научно-истраживачких пројеката.

Од јануара 2011. године до данас учествује у пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије „Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије“.

Од децембра 2012. године до данас, као национални и међународни стручњак за еколошко право, еколошко право Европске уније и међународно еколошко право, ангажована је на пројектима Мисије ОЕБС-а у Србији који се односе на развој правне заштите у области животне средине.

Током 2012. и 2013. године, учествује у реализацији међународног научног пројекта *Justice – access and administration* чији је носилац Правни факултет Универзитета у Канбери (*University of Canberra, Australia's Capital University*).

Од 2012. до 2014. године учествовала је у реализацији пројекта „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније“, чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

Од јуна 2014. године, као национални и међународни стручњак за еколошко право, еколошко право Европске уније и међународно еколошко право, ангажована је на пројектима *PLAC-a (Policy and Legal Advice Center)* који се реализују у сарадњи са Канцеларијом за европске интеграције Владе Републике Србије.

Од 2015. године до данас учествује као истраживач на пројекту „Идентитетски преображај Србије“, чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду.

VI Учешће на научним и стручним скуповима

Од избора у звање доцента др Мирјана Дреновак-Ивановић је учествовала на следећим научним и стручним скуповима:

Recent Trends in the Case Law of the CJEU, 1-2 December 2016, European Institute of Public Administration, Luxembourg.

Међународна конференција, „L'idée d'Union européenne de 1929 à 2016: du projet Aristide Briand au retrait du Royaume-Uni“, 8-9. новембар 2016. год., чији су организатори Правни факултет Универзитета у Београду/ *Faculté de Droit Centre européen universitaire de Nancy*. Излагање на тему: *Les négociations d'adhésion de la Serbie à l'UE*.

Дванаеста национална конференција, *Животна средина ка Европи*, која је одржана 6. јуна 2016. године у Београду у организацији Амбасадора животне средине и одрживог развоја и Привредне коморе Србије. Реферат: Преговори о приступању Србије Европској унији – изазови у поглављу 27.

Јачање капацитета студијских програма из области заштите животне средине, одражан 24. новембра 2016. год. у организацији Стручног тима за реформу високог образовања Републике Србије (HERE Team Serbia), Ерасмус+ и Фондација Темпус. Реферат: Развој студијских програма у области еколошког права.

XXVIII сусрет учесника Копаоничке школе, организатор: Копаоничка школа природног права, Копаоник, 13-17. децембар 2015. године. Реферат: Границе примене начела предострожности у области животне средине: искуства домаће и упоредне праксе.

3rd UNITAR-Yale Conference on Environmental Governance and Democracy, 5-7 September 2014, Yale University, New Haven. Реферат: *A New Concept of Administrative Decision Making in Serbia: Environmental Protection*.

Energy Law and Environmental Protection, International Symposium, Faculty of Law University of Split, May 23-24, 2013. Реферат: *Das Energie- und Umweltrecht unter besonderer Berücksichtigung des rechtlichen Rahmens für die Nutzung Erneuerbarer Energien*.

Саветовање судија Управног суда у области примене еколошког законодавства, Аранђеловац/Врдник, коју је организовала Правосудна академија у сарадњи са Мисијом ОЕБС-а у Србији, 21/22. септембар 2015. Реферати на теме: Право на приступ еколошким информацијама у домаћој пракси, пракси Суда правде Европске уније и пракси Европског суда за људска права; Процена утицаја на животну средину – отворена питања управног поступка и управног спора.

XXVII сусрет учесника Копаоничке школе „Право и начело савесности и поштења“, организатор: Копаоничка школа природног права, Копаоник, 13-17. децембар 2014. године. Реферат: Одговорност за штету у животној средини: упоредни модели и правци новелирања законодавства Србије.

Саветовање судија у области примене еколошког законодавства, *Capacity building to put the Aarhus Convention into action and support development of PRTR systems in South and Eastern European Countries*, коју је организовало Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије и Савезн министарство за заштиту животне средине, очување природе и нуклеарну безбедност Немачке, Београд, 24-25. јануар 2013. Реферат на тему: Укључивање заинтересоване јавности у поступак доношења еколошких одлука у домаћој пракси, пракси Суда правде Европске уније и пракси Европског суда за људска права;

XXVI сусрет учесника Копаоничке школе „Право и достојанство“, организатор: Копаоничка школа природног права, Копаоник, 13-17. децембар 2013. године. Реферат: Обележавање еколошки прихватљивих производа: усаглашеност домаћег права и праксе са европским стандардима.

Justice Connections II, Ann Harding Centre, University of Canberra, Australia's Capital University, 30. новембар 2012.

XXV сусрет учесника Копаоничке школе организатор: Копаоничка школа природног права, Копаоник, 13-17. децембар 2012. године. Реферат: Право на приступ информацијама о утицају ГМО на здравље људи.

VII Остале стручне активности

Члан је радних група за израду закона из области животне средине.

Августа 2015. године постаје члан Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији и задужена је за вођење преговора у области животне средине и климатске промене.

Као члан Одбора Међууниверзитетског програма за истраживање одрживог развоја, од марта 2017. год., координатор је групе за израду Стратегије одрживог развоја Универзитета у Београду.

VIII Оцена испуњености законских услова и критеријума за избор у звање ванредног професора

1. Општи услов

Др Мирјана Дреновак-Ивановић је 2012. године изабрана у звање доцента, када је проверено и утврђено да је испунила услове за избор у то звање. Др Мирјана Дреновак-Ивановић би и по новим критеријумима за избор који су ступили на снагу 2016. године испуњавала услове за избор у звање доцента: докторирала је са одликом 2012. године на Правном факултету Универзитета у Београду на тему која припада Управноправној ужој научној области; њен педагошки рад у студентским анкетама је позитивно оцењен током целокупног претходног изборног периода; објавила је један рад категорије М20 и два рада категорије М51; учествовала је на научним скуповима „Климатске промене – правни и економски изазови“ и „Екологија и право“ са рефератима који су објављени у целини; била је сарадник на домаћем научном пројекту „Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ“ Правног факултета Универзитета у Београду; Захваљујући *Chevening* стипендији *British Council*-а, боравила је на Правном факултету Универзитета у Оксфорду као *Junior Academic Visitor*; боравила је у Институту за правне и друштвене науке – одсек за јавно право Универзитета Хоенхајм у Штутгарту и обавила истраживање на тему „Еколошко право Немачке и Еколошко право ЕУ“; боравила је на Факултету за међународно и европско право Универзитета у Ници и обавила је истраживање на теме „Еколошко право Француске“ и „Суд правде Европске уније и заштита животне средине“; похађала је *Jean Monnet* семинар *Methodology of EU Law* који је одржан у Међууниверзитетском центру изузетности у Опатији у организацији *Jean Monnet* Катедре за европско јавно право; похађала је *Jean Monnet* семинар *EU Law Course Development* одржан на Правном факултету Универзитета у Загребу у организацији *Jean Monnet* Катедре за европско јавно право; Учествовала је у извођењу курса *Comparative Environmental Law – The United States and The European Union (Different Shades of Green)*; била је члан уредништва Студентске ревије за привредно право.

2. Обавезни услови

Др Мирјана Дреновак-Ивановић испуњава све обавезне услове за избор у звање ванредног професора. Приликом вредновања педагошког рада предавача и руководилаца вежби на Правном факултету Универзитета у Београду, предавања и рад на студијској и

стручној групи код доцента др Мирјане Дреновак-Ивановић студенти су сваке школске године оцењивали високим оценама (просечна оцена: 4,91). Др Мирјана Дреновак-Ивановић је у периоду од последњег избора у звање објавила три рада категорије М24 (*Environmental Impact Assessment in Serbian Legal System: Current Issues and Prospects for Revision*, Annals of the Faculty of Law in Belgrade – Belgrade Law Review 3/2016, 126–139; *Ванредно укидање решења: однос јавног интереса и интереса заштите животне средине*, Анали Правног факултета, бр. 2/2014, 133-145; *Актуелна питања издавања енергетске дозволе и процене утицаја хидроенергетског објекта на животну средину*, Зборник радова Правног факултета у Сплиту, Правни факултет Универзитета у Сплиту, бр. 1/2014 (111), год. 51, 151-163), један рад категорије М23 (*The Development of the Right to Public Participation on Environmental Matters as a New Concept of Administrative Decision Making in Serbia*, Transylvanian Review of Administrative Sciences, No. 44, 2015, 74-90) и један рад категорије М 22 (*The Application of IT and Environmental Protection*, International Review of Administrative Sciences, SAGE, Vol. 78, Issue 4, 2012, 691-708), као и четири рада категорије М51 (*Границе примене начела предострожности у области животне средине: искуства домаће и упоредне праксе*, Правни живот, 2015, 477-490; *Одговорност за штету у животној средини: упоредни модели и правци новелирања законодавства Србије*, Правни живот, 2014, 450-464; *Обележавање еколошки прихватљивих производа: усаглашеност домаћег права и праксе са европским стандардима*, Правни живот, 9/2013, 469-483; *Право на приступ информацијама о утицају ГМО на здравље људи*, Правни живот, 2012, 625-640), што превазилази минималне услове који се захтевају за избор у звање ванредног професора.

Од избора у звање доцента учествовала је као истраживач у пројектима „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније“, пројекат Правног факултета Универзитета у Београду; „Идентитетски преображај Србије“, пројекат Правног факултета Универзитета у Београду; „Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије“, пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије; *Justice – access and administration* чији је носилац Правни факултет Универзитета у Канбери.

Од избора у звање доцента објавила је две научне монографије (*Еколошко право Европске уније – начела и карактеристике посебних управних поступака*, Универзитет у Београду Правни факултет, Центар за издаваштво и информисање, 2017, стр. 167, ISBN 978-86-7630-674-9. М 42; *Правни инструменти еколошке заштите – грађанскоправна и кривичноправна заштита*, (коаутори М. Дреновак-Ивановић, С. Ђорђевић, С. Важић, ауторских 86 страница), ОЕБС/Министарство пољопривреде и заштите животне средине, Београд, 2015, стр. 168, ISBN 978-86-6383-010-3. М 42). У овом периоду је објавила и допуњену докторску дисертацију (*Приступ правди у еколошким управним стварима*, Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2014, стр. 360, ISBN: 978-86-7630-468-4).

У протеклом изборном периоду објавила је један рад са међународног научног скупа који је објављен у целини категорије М 31 (*Environmental Justice in a Comparative Context*, “Justice Connections” (Patricia Eastal ed.), Cambridge Scholar Publishing, 2013, 282-307) и један рад са научног скупа националног значаја категорије М 61 (Преговори о приступању Србије Европској унији – изазови у поглављу 27, *Зборник радова са 12. конференције „Животна средина ка Европи”*, Београд 6. јун 2016, 9-16.)

3. Изборни услови

Др Мирјана Дреновак-Ивановић испуњава сва три изборна услова. Њен стручно-професионални допринос се огледа у чињеници да је у протеклом изборном периоду а) учествовала у 25 комисија за одбрану завршних радова на академским мастер студијама у својству председника (9), односно члана (16); била је члан комисије за одбрану докторске дисертације једног кандидата, и одређена је за коментора при изради једне докторске дисертације; б) као сарадник учествовала је у пројектима „Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније“, „Идентитетски преображај Србије“, „Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије“; *Justice – access and administration*. Допринос академској и широј заједници се огледа у чињеници да је у протеклом изборном периоду а) као члан Одбора Међууниверзитетског програма за истраживање одрживог развоја, координатор групе за израду Стратегије одрживог развоја Универзитета у Београду; б) као члан Преговарачког тима за вођење преговора о приступању Републике Србије Европској унији задужена за вођење преговора у области животне средине и климатске промене; в) као члан радне групе и стручњак изабран од стране *Policy and Legal Advice Center* припремила нацрт Закона о накнади штете у животној средини; г) као предавач, учествовала на годишњим саветовањима судија Управног суда у области примене еколошког законодавства, у организацији Правосудне академије, Мисије ОЕБС-а у Србији и Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине Републике Србије и Савезно министарство за заштиту животне средине, очување природе и нуклеарну безбедност Немачке; као предавач, учествовала у програму едукације државних службеника у области еколошког права, који организује Стална конференција градова и општина и Мисија ОЕБС-а у Србији.

Др Мирјана Дреновак-Ивановић је од избора у звање доцента остварила сарадњу са другим високошколским, научноистраживачким установама у земљи и иностранству: а) као Фулбрајтов стипендиста наставила је последокторско усавршавање на Правном факултету Харвард Универзитета; б) као гостујући професор оджала је низ предавања на Правном факултету Универзитета у Канбери (*University of Canberra, Australia's Capital University*); в) у оквиру програма *South East European Law School Network Program in a cooperation with Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH*, борави као гостујући професор на Правном факултету Универзитета у Тирани; г) као гостујући професор, учествује у извођењу наставе из предмета Европско и међународно еколошко право на мастер студијама за Еколошко европско право Факултета за међународно и европско право Универзитета у Ници (*Faculté de droit international et européen de l'Université Nice - Institut du Droit de la Paix et du Développement, University of Nice-Sophia Antipolis*) уз сагласност Министарства науке Француске; д) у оквиру програма Erasmus+, боравила је на Правном факултету Универзитета у Лунду; њ) изводи наставу из предмета Еколошко право на Географском факултету Универзитета у Београду.

Мишљење и предлог Комисије

Комисија за састављање реферата о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног ванредног професора за

Управноправну ужу научну област – предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина) констатује да је на исти конкурсну пријаву поднела кандидаткиња др Мирјана Дреновак-Ивановић. Комисија је формирала мишљење и предлог Наставно-научном већу на основу научноистраживачких и педагошких активности кандидаткиње изнетих у овом реферату.

Комисија може да констатује да кандидаткиња др Мирјана Дреновак-Ивановић, испуњава све опште, обавезне и изборне критеријуме за избор у звање ванредног професора.

Генеза образовног, научно-истраживачког и педагошког рада кандидаткиње указује да је реч о особи која континуираним усавршавањем посвећеним и преданим радом постиже запажене резултате у свим наведеним пољима. Ценећи објављене радове Комисија може да закључи да је реч о озбиљном научном истраживачу са значајним потенцијалом у свом научном пољу. Претходно нарочито потврђује чињеница да је научни и стручни ниво до сада објављених радова изузетно висок, чему делом у прилог говори вишестепени и ригорозни поступак рецензије који су радови кандидаткиње прошли. Осим тога, реномираност издавача и уредника још снажније поткрепљује претходно изнету констатацију. Научне радове кандидаткиње карактерише прецизан правнички стил изражавања са аналитичком оштрином и беспрекорном аргументацијом. Значај истраживачког рада потврђен је и тиме што су резултати унети у предлоге закона и других прописа у чијој је изради кандидаткиња учествовала. Реч је о наставнику и научнику који са успехом комбинује теорију и искуства из праксе која је стекла обављајући различите стручне послове и учествујући у домаћим и међународним научно-истраживачким пројектима.

Кандидаткиња је имала запажена и од стране научне јавности веома успешно оцењена учешћа на домаћим и међународним скуповима, чиме се додатно утемељује закључак о изузетном научном и интелектуалном карактеру кандидаткиње. Гостујућа предавања на Правном факултету Универзитета у Канбери, Факултета за међународно и европско право Универзитета у Ници, Правном факултету Универзитета у Лунду указују да је кандидаткиња др Мирјана Дреновак-Ивановић препознатљива и у међународној стручној јавности која се бави питањима из домена еколошког права. Истовремено, то је аутентична потврда досадашњег научног рада кандидаткиње, али и основа високих очекивања и великог потенцијала у будућем научно-истраживачком и педагошком раду, који извесно неће изостати. Досадашњи наставно-научни рад и последокторско усавршавање на Правном факултету Харвард указују на посвећеност раду, жељу за континуираним усавршавањем, као и снажну преданост продубљивању постојећих и освајању нових сазнања.

У комуникацији са студентима кандидаткиња примењује високе педагошке стандарде, на шта указује висока оцена њеног рада од стране студената који су се са њом сусретали у раду. Комисија истиче да је реч о кандидаткињи коју карактерише пристојност, лакоћа, отвореност и предусретљивост у комуникацији са колегама и студентима.

Све претходно наведено је неоспоран показатељ изванредне посвећености, жеље, мотивисаности, високе радне етике и одговорности, што чини кандидаткињу драгоценим

чланом научне заједнице и кандидатом од којег су очекивања у будућем периоду високо позиционирана и извесна.

На основу укупног досадашњег научног и педагошког рада кандидаткиње, формалних смерница и критеријума за евалуацију њеног професионалног ангажмана и личног уверења чланова Комисије с задовољством констатујемо да кандидаткиња испуњава све услове за избор у звање ванредног професора за Управноправну ужу научну област - предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина). Сходно томе, Комисија за писање извештаја предлаже Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Мирјане Дреновак-Ивановић у звање ванредног професора за Управноправну ужу научну област - предмет Еколошко право и Правна информатика (вештина).

У Београду, 17. маја 2017. г.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Стеван Лилић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду, у пензији

др Добросав Миловановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

др Предраг Димитријевић, редовни професор

